

Ни татко, майка, нито стрина,
Съсѣдъ любезенъ, ни роднина!

Менъ всѣки гони и отрита;
Що искамъ? никой ме не пита!

Огризка хлѣбецъ и угѣха,
Прибѣжище подъ кѣщна стрѣха . . .

Това азъ искамъ и се моля,
Но хора зли сж — нѣматъ воля!

За тѣхъ азъ моля небесата; —
Нѣ клетва шепнатъ ми устата!

Люб. Бобевски.

